

Kohtuasi C-439/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

11. juuni 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Satversmes tiesa (konstitutsioonikohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

4. juuni 2019

Taotleja:

B

Organ, mille akti põhiseaduslikkust vaidlustatakse:

Latvijas Republikas Saeima (Läti Vabariigi parlament)

Põhikohtuasja ese

Menetluse ese on välja selgitada, kas liiklusseaduse (Ceļu satiksmes likums) artikli 14.¹ lõige 2, kuna see näeb muu hulgas ette, et teave sõidukijuhtidele liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta peab olema avalikult kättesaadav, on kooskõlas Läti Vabariigi põhiseaduse (Latvijas Republikas Satversme) artikliga 96 eraelu puutumatuse kohta.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotluse esitanud kohus taotleb ELTL artikli 267 alusel määruse nr 2016/679 ja direktiivi 2003/98 tõlgendamist, et teha kindlaks, kas nendega on liikmesriikidel keelatud sätestada oma õigusnormides, et teave liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta tuleb teha avalikult kättesaadavaks, võimaldades seega asjaomaste isikuandmete töötlemist nende taaskasutamise eesmärgil teatamise ja edastamise teel.

Teise võimalusena taotleb eelotsusetaotluse esitanud kohus ka liidu õiguse esimese ja õiguskindluse põhimõtete tõlgendamist, et selgitada põhikohtuasjas

vaidlusaluse riigisisese õigusnormi kohaldatavust ja võimalust säilitada selle õiguslikud tagajärjed, kuni lõplik otsus, mille teeb eelotsusetaotluse esitanud kohus selle õigusnormi põhiseaduslikkuse kohta, jõustub.

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsuste ja süütegude või nendega seotud turvameetmetega seotud isikuandmete töötlemine“, mida kasutatakse määruse nr 2016/679 artiklis 10, tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide alase teabe töötlemist, mis on ette nähtud vaidlusaluses õigusnormis?
2. Olenemata esimesele küsimusele antud vastusest, kas määruse nr 2016/679 sätteid, eriti selle artikli 5 lõike 1 punktis f sätestatud „terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse“ põhimõtet, võib tõlgendada nii, et see keelab liikmesriikidel sätestada, et teave liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta peab olema avalikult kättesaadav, ja lubada vastavaid andmeid nende teatamise teel töödelda?
3. Kas määruse nr 2016/679 põhjendusi 50 ja 154, artikli 5 lõike 1 punkti b ja artiklit 10 ning direktiivi 2003/98/EÜ artikli 1 lõike 2 punkti cc tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega on lubatud teavet liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta edastada taaskasutamiseks?
4. Kas juhul, kui mõnele eelmistest küsimustest vastatakse jaatavalt, tuleb liidu õiguse esimuse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet tõlgendada nii, et vaidlusalust õigusnormi võiks olla lubatud kohaldada ja säilitada selle õiguslikud tagajärjed, kuni lõplik otsus, mille teeb konstitutsioonikohus, jõustub?

Olulisemad liidu õiguse normid

Euroopa Liidu toimimise leping. Artikli 16 lõige 1.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta. Artikli 8 lõige 1.

Direktiiv 95/46/EÜ (andmekaitse direktiiv). Artikkel 94.

Määrus (EL) 2016/679 ([isiku]andmete kaitse üldmäärus). Põhjendused 4, 9, 50 ja 154 ning artiklid 4, 5, 6, 10 ja 94.

Direktiiv 2006/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta. Põhjendus 21 ja artikkel 1

Olulisemad riigisisesed õigusnormid

Lāti Vabariigi põhiseadus (Latvijas Republikas Satversme) Artiklid 32, 89 ja 96.

Liiklusseadus (Ceļu satiksmes likums). Artiklid 14.¹ ja 43.¹.

Karistusregistri seadus (Sodu reģistra likums). Artikkel 1.

Füüsiliste isikute andmete kaitse seadus (Fizisko personu datu aizsardzības likums).

Füüsiliste isikute andmete töötlemise seadus (Fizisko personu datu apstrādes likums).

Teabe avalikustamise seadus (Informācijas atklātības likums). Artikkel 1.

Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Kohtu 16. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26, punkt 57).

Euroopa Kohtu 21. juuni 2007. aasta kohtuotsus Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370, punkt 24).

Euroopa Kohtu 10. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140, punkt 44).

Euroopa Kohtu 9. märtsi 1978. aasta kohtuotsus Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49, punkt 17).

Euroopa Kohtu 8. septembri 2010. aasta kohtuotsus Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 67).

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 Lāti liiklusseaduse artikli 14.¹ lõige 2 on muudetud redaktsioonis, mis jõustus 10. mail 2018, järgmise sisuga:

„(2) Teavet juriidilistele isikutele kuuluvate sõidukite, [...] isikute juhtimisõiguse, isikutele liikluseeskirjade rikkumise eest määratud ja seaduses ette nähtud tähtjaks tasumata trahvide kohta ning muud riiklikusse sõiduki- ja sõidukijuhtide registrisse, samuti veovahendite ja sõidukijuhtide teabesüsteemi kantud teavet loetakse avalikuks teabeks.“

- 2 Riiklik aktsiaselts „Ceļu satiksmes drošības direkcija“ (liiklusohutusamet) (edaspidi „amet“) kandis riiklikusse sõiduki- ja sõidukijuhtide registrisse (edaspidi „riiklik sõidukiregister“) teabe taotlejale liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta, mis on liiklusseaduse (edaspidi „vaidlusalune õigusnorm“)

artikli 14.¹ lõike 2 kohaselt avalikult kättesaadav teave, mida võib edastada igale isikule. See teave edastati taaskasutamiseks kahele juriidilisele isikule (edaspidi „taaskasutuse ettevõtjad“).

- 3 Taotleja algatas eelotsusetaotluse esitanud kohtus menetluse seoses vaidlusaluse õigusnormi põhiseadusele vastavusega.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 4 **Taotleja** leiab, et vaidlusalune õigusnorm ei ole kooskõlas põhiseaduse artikliga 96 eraelu puutumatuses, kuna see võimaldab tema isikuandmete töötlemist. Eelkõige tuleks sõidukiregistrisse kantud teavet liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta käsitada väärtemenetlustes määratud karistustega seotud isikuandmetega ning sellisena kuuluvad need määruse nr 2016/679 artikli 10 kohaldamisalasse. Ta väidab, et haldusmenetlustes määratud karistustega seotud isikuandmeid võivad töödelda ainult seaduses määratud isikud, kuid ametile ei ole seda õigust antud üheski seaduses. Isikuandmete taaskasutamise kohta leiab taotleja, et taaskasutamise põhimõtet tuleks rakendada ja kohaldada täies kooskõlas isikuandmete kaitse põhimõtetega. Ta väidab, et ametil ei ole õigust töödelda tema valduses olevat avalikku teavet selle taaskasutamiseks. Lisaks väidab taotleja, et isikuandmete töötlemise korral tuleb järgida seaduslikkuse, minimaalse sekkumise, õigluse ja anonüümsuse põhimõtteid ning osalemise ja läbipaistvuse põhimõtteid.
- 5 **Saeima** (parlament) on seisukohal, et vaidlusalune õigusnorm on põhiseaduse artikliga 96 kooskõlas. Vaidlusaluse õigusnormi tähenduse mõistmiseks tuleb arvesse võtta selle kohaldamise tava ja õigussüsteemi, milles see õigusnorm toimib. Praktikas ei ole teave liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta automaatselt kõigile kättesaadav. Ta väidab, et vaidlusalune õigusnorm on tihedalt seotud Lätis liiklusohutuse parandamise ühe meetmena eeskirjade rikkumise punktisüsteemi kasutusele võtmisega. Sellel süsteemil on kaks põhiülesannet: teha kindlaks sõidukijuhid, kes rikuvad liikluseeskirju süstemaatiliselt ja tahtlikult, ning mõjutada ennetavalt liiklejate käitumist. Selliseid ülesandeid ei saa täielikult ja tõhusalt täita, kui see teave ei ole avalikult kättesaadav. Järelikult, kui seadusandja on ette näinud, et see teave on avalikult kättesaadav, on ta taganud kolmandatele isikutele sellele teabele juurdepääsu õiguse, mis on sätestatud põhiseaduse artiklis 100, ja samal ajal põhieesmärgi, s.o kolmandate isikute õiguste ja avaliku julgeoleku kaitse saavutamise. Parlamendi arvates ei saa liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punkte käsitada teabena haldusmenetluses määratud karistuste kohta määruse nr 2016/679 artikli 10 tähenduses. Liikluseeskirjade rikkumise eest määratavad punktid ei ole üks halduskaristuse vorm. Lisaks on Lätis ühes sõidukiregistriga karistusregister, millesse kantakse nii kuritegusid kui ka väärtegusid toime pannud isikud. Liiklusseaduse artikli 43.¹ lõikes 1 on sõnaselgelt sätestatud, et sõidukijuhtide poolt toime pandud väärted kantakse karistusregistrisse, samas kui liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktid kantakse sõidukiregistrisse. Ta

vaidab, et isegi kui määruse nr 2016/679 artikkel 10 oleks liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide suhtes kohaldatav, vastab nende punktide töötlemine ameti poolte täielikult selle sätte nõuetele. Selle teabe töötlemine põhineb määruse (EÜ) nr 2016/679 artikli 6 lõike 1 punktidel c ja e. Lisaks on riigisisestes õigusnormides ette nähtud asjakohased andmesubjektide õiguste ja vabaduste tagatised.

- 6 Käesolevas kohtuasjas menetluses osalema kutsutud **Datu valsts inspekcija** (riiklik andmekaitseamet) hinnangul tuleb vaidlusaluse õigusnormi põhiseaduslikkuse hindamiseks kõigepealt analüüsida väljendi „rikkumise eest määratud punktid“ õiguslikku olemust ja ulatust. Liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide registreerimise eesmärk on, et oleks olemas liiklusalaste väärtegade register, nii et sõltuvalt väärtegade arvust saaks võtta täiendavaid meetmeid sõidukijuhtide käitumise mõjutamiseks. Liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punkte võib käsitada isikuandmetena määruse (EÜ) nr 2016/679 tähenduses, sest need puudutavad tuvastatud füüsilist isikut ja on osa eraelust. Riiklik andmekaitseamet väidab, et isikuandmed, mis sisaldavad teavet eraelu puutumatus ja (karistusest tuleneva) vastutuse kohta ametiasutuse ees, peaksid olema määruse (EÜ) nr 2016/679 tähenduses eriliselt kaitstud. Kuigi vaidlusaluses õigusnormis on sätestatud, et teave liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta on avalikult kättesaadav, peab vastav põhiõiguste piiramine toimuma kahtlemata õiguspärase eesmärgi täitmiseks, järgides samal ajal proportsionaalsuse põhimõtet.
- 7 **Amet** tunnistab, et ta töötles taotleja andmeid, mis on sõidukiregistris. Ta väidab, et vaidlusaluses õigusnormis on sätestatud, et selline teave on avalikult kättesaadav ja et riigisisestes eeskirjades ei ole ette nähtud selle taaskasutamise piiranguid.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 8 Liikluseeskirjade rikkumise punktisüsteemi õigusliku olemuse kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et liikluseaduse artikli 43.¹ lõike 1 kohaselt kantakse sõidukijuhtide poolt toime pandud väärted karistusregistrisse ja liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktid kantakse sõidukiregistrisse. Karistusregister on ühtne kuritegusid ja väärtegusid toime pannud isikute register; sellesse kantakse teave isikute kohta, kes on toime pannud väärtegusid, sealhulgas teave toimepandud väärtegade ja määratud halduskaristuste kohta. Teiselt poolt on liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide sõidukiregistrisse kandmise eesmärk jälgida liiklusalaseid väärtegusid, nii et sõltuvalt nende arvust saaks määrata täiendavaid meetmeid sõidukijuhtide käitumise mõjutamiseks. Liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide aegumisel need kustutatakse.
- 9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et füüsiliste isikutega seotud teave jääb mõiste „õigus eraelu puutumatus“ alla, mis on sätestatud põhiseaduse

artiklis 96. Selle mõiste kohaldamisala hõlmab isiku eraelu puudutavate andmete töötlemist, sealhulgas andmete edastamist ja säilitamist.

- 10 Riigisisese õigusnormi selgitamiseks ja kohaldamiseks tuleb arvesse võtta Euroopa Liidu õigust ja selle tõlgendamist Euroopa Kohtu praktikas. ELTL artikli 16 lõike 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 8 lõike 1 alusel on igal isikul õigus oma isikuandmete kaitsele, mis on reguleeritud määrusega 2016/679. Seoses andmete töötlemisega lähtub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtu praktikast (kohtuasjas C-496/17 Deutsche Post tehtud kohtuotsus, punkt 57), milles tunnistatakse, et isikuandmete töötlemisel tuleb ühelt poolt järgida andmete kvaliteedi põhimõtteid, mis on sätestatud määruse 2016/679 artiklis 5, ning teiselt poolt andmetöötluse seaduslikkuse kriteeriume, mis on loetletud nimetatud määruse artiklis 6. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib samuti, et vastavalt määruse nr 2016/679 artiklile 10 töödeldakse süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsuste ja süütegude või nendega seotud turvameetmetega seotud isikuandmeid artikli 6 lõike 1 kohaselt ainult ametiasutuse järelevalve all või siis, kui töötlemine on lubatud liidu või liikmesriigi õigusega, milles on sätestatud asjakohased kaitsemeetmed andmesubjektide õiguste ja vabaduste kaitseks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu praktikast järeldub, et teatavad isikuandmekategooriad peavad olema eriliselt kaitstud. Kuna määruse nr 2016/679 artikliga 10 on lubatud selliseid andmeid töödelda ainult ametiasutuse järelevalve all või siis, kui töötlemine on lubatud liidu või liikmesriigi õigusega, milles on sätestatud asjakohased kaitsemeetmed andmesubjektide õiguste ja vabaduste kaitseks, võivad liikmesriigid oma õigusnormides lubada andmeid töödelda, sealhulgas teabe edastamise vormis, ainult vastavas õigusnormis nimetatud isikutel. Järelikult tähendab see esiteks, et nende andmete edasine töötlemine on lubatud ainult riigi ametiasutuste järelevalve all. Teiseks võib teatava teabe avalikuks teabeks kvalifitseerimine selle olemuse tõttu välistada, et andmesubjektide õiguste ja vabaduste kaitseks on kehtestatud piisavad tagatised, kuna selline teave on kõigile kättesaadav. Seepärast järeldab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et füüsiliste isikute süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsuste alase teabe kaitse kuulub põhiseaduse artikli 96 kohaldamisalasse.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et vaidlusalune õigusnorm annab igale isikule subjektiivse õiguse taotleda ja saada ametilt sõidukiregistris olevat teavet sõidukijuhtidele liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta. Kohtudokumentidest järeldub aga, et vaidlusaluse õigusnormi praktikas kohaldamisel antakse teavet juhul, kui taotleja märgib ära asjaomase sõidukijuhi isikukoodi. Sellest järeldub, et tuvastatavate füüsiliste isikute ees- ja perekonnanime ning teavet neile liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta tuleks käsitada isikuandmetena ning nende edastamist tuleks käsitada isikuandmete töötlemisena põhiseaduse artikli 96 tähenduses.
- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et käesolevas kohtuasjas tuleb selgitada määruse 2016/679 artikli 10 sisu. Seda artiklit kohaldatakse süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsuste ja süütegude või nendega seotud turvameetmetega seotud isikuandmete töötlemise suhtes. Esmapilgul see õigusnorm andmeid

väärteojuhtudel määratud karistuste kohta ei hõlma. Vastavalt määruse nr 2016/679 põhjendusele 9 on direktiivi 95/46/EÜ eesmärgid ja põhimõtted endiselt kehtivad ning vastavalt nimetatud määruse artikli 94 lõikele 2 käsitatakse viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile viidetena määrusele 2016/679. Direktiivi 95/46/EÜ artikli 8 lõikes 5 oli sätestatud, et õigusrikkumiste, süüdimõistvate kohtuotsuste ja turvameetmetega seotud andmeid võib töödelda ainult ametivõimude kontrolli all või juhul, kui siseriikliku õigusega on ette nähtud sobivad spetsiifilised tagatised, erandite kohaselt, mida liikmesriigid võivad lubada nimetatud tagatise käsitlevate siseriiklike sätete põhjal. Süüdimõistvate kohtuotsuste täielikku registrit võib pidada siiski ainult ametivõimude kontrolli all. Liikmesriigid võivad sätestada, et ka halduskaristustega või tsiviilasjades tehtud kohtuotsustega seotud andmeid töödeldakse ametivõimude kontrolli all. Seega tuli eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul direktiivi 95/46 kehtivusajal liikmesriikidel kuritegude, süüdimõistvate kohtuotsuste või turvameetmetega seotud isikuandmete töötlemisel tagada erinõuete täitmine, samal ajal kui erinormide vastuvõtmine halduskaristustega seotud isikuandmete kohta jäeti liikmesriikide otsustada. Lätis on direktiivi 95/46/EÜ nõuded üle võetud eelkõige füüsiliste isikute andmete kaitse seadusega, mille artiklis 12 sätestati, et isikuandmeid, mis on muu hulgas seotud kuritegude, süüdimõistvate kohtuotsuste ja haldusmenetlustes määratud karistustega, võib töödelda ainult seaduses ette nähtud isikute poolt ja juhtudel. See seadus tunnistati kehtetuks 5. juulil 2018, kui jõustus füüsiliste isikute andmete töötlemise seadus, millega püütakse alates määruse 2016/679 kohaldamisest luua õiguslikud eeltingimused riigis füüsiliste isikute andmete kaitse süsteemi loomiseks. Seega olid Läti õiguskorras kuni määruse nr 2016/679 jõustumiseni enam kui 10 aastat isikuandmete töötlemisele seoses süüdimõistvate kohtuotsuste ja haldusmenetlustes määratud karistustega ette nähtud sarnased nõuded. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et määruse nr 2016/679 põhjenduse 4 kohaselt tuleb õigust isikuandmete kaitsele kaaluda vastavalt selle ülesandele ühiskonnas. Määruse nr 2016/679 artiklis 10 ette nähtud ülesanne ühiskonnas on kaitsta isikuandmeid, mis on seotud süüdimõistmistega ja kuritegudega, selleks et asjaolu, et isikut on varem karistatud, ei kahjustaks lubamatult tema era- ja tööelu. Seda ülesannet võiks kohaldada samamoodi nii kriminaalasjas süüdimõistmistega kui ka väärtemenetlustes määratud karistustega seotud isikuandmete kaitsele. Lisaks on Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 ning Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikat silmas pidades eelotsusetaotluse esitanud kohus tunnistanud seoses tagatistega, mis tulenevad õigusest õiglasele kohtulikule arutamisele, et väärtemenetlusi võib teatud kriteeriumide kohaselt kvalifitseerida kriminaalasjadeks. Kuigi määruse nr 2016/679 artiklis 10 on sätestatud ka halduskaristuste ja väärtetegudega seotud isikuandmete töötlemise erieeskirjad niisuguses olukorras nagu käesoleval juhul, ei saa teavet liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta pidada avalikuks teabeks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimuses puudub Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika. Nendel asjaoludel ei saa asuda seisukohale, et määruses nr 2016/679 on sätestatud selged ja täpsed kohustused, mis nende täitmise või tagajärgede seisukohast ei sõltu sellest, kas hiljem võetakse

vastu õigusakt. Seega ei ole käesoleval juhul selge õigusakti doktriin kohaldatav ning on kahtlusi selles, kas määrusega nr 2016/679 on tegelikult kehtestatud erinõuded vääртеomenetlustega seotud isikuandmete töötlemise suhtes.

- 13 Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale tuleb isikuandmete töötlemisel järgida ka andmete kvaliteedi põhimõtteid, mis on sätestatud määruse 2016/679 artiklis 5, sealhulgas „terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse“ põhimõtet. See põhimõte on ette nähtud määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktis f ja selles on sätestatud, et isikuandmeid töödeldakse viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest. Lisaks tuleks koosõlas määruse nr 2016/679 põhjendusele 39 isikuandmeid töödelda viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse ja konfidentsiaalsuse, sealhulgas isikuandmete loata juurdepääsu või nende loata kasutamise tõkestamise. Käesoleval juhul on vaidlusaluses õigusnormis sätestatud, et teave sõidukijuhtidele liikluseeskirjade rikkumise eest määratud punktide kohta (mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab isikuandmeteks) on avalikult kättesaadav, ja lubatud seda teavet edastada (mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab isikuandmete töötlemiseks) mis tahes isikule, olenemata sellest, kas tal on sellise teabe saamiseks põhjendatud alus või mitte. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei pruugi juhul, kui on ette nähtud, et isikuandmed on avalikult kättesaadavad, olla võimalik tagada nende andmete asjakohast turvalisust ja konfidentsiaalsust. Vaidlusaluse õigusnormiga on sisuliselt ette nähtud nende isikuandmete tingimusteta töötlemine teabevahetuse vormis ja see võimaldab ametil taotluse alusel nende isikuandmetega seotud teavet edastada, ilma et ta võtaks isikuandmete turvalisuse meetmeid. Seetõttu on kohtuasja lahendamiseks vaja selgitada määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 „terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse“ põhimõtte sisu.
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et käesoleva kohtuasja lahendamiseks võib olla oluline uurida, kas teave liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta võib edastada taaskasutamiseks. Direktiivi 2003/98 nõuded on Lätis üle võetud teabe avalikustamise seadusega. Direktiivi 2003/98 põhjenduse 21 ja artikli 1 lõike 4 kohaselt ei kahjusta ega mõjuta mingil viisil füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel vastavalt ühenduse ja liikmesriigi õigusaktidele, eelkõige määrusele 2016/679. Määruse 2016/679 põhjenduses 154 rõhutatakse samuti, et direktiiv 2003/98 ei muuda selles määruses sätestatud kohustusi ja õigusi. Määruse nr 2016/679 artiklis 5 on sätestatud isikuandmete töötlemise põhimõtted, sealhulgas „eesmärgi piiramise“ põhimõte, mis tähendab, et isikuandmeid kogutakse selgelt ja õiguspäraselt kindlaksmääratud eesmärkidel ning neid ei töödelda edasiselt viisil, mis on nende eesmärkidega vastuolus. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei oleks juhul, kui teavet liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta võiks edastada igapähele, kaasa arvatud teabe taaskasutamise ettevõtjatele, võimalik kindlaks teha andmete edasise töötlemise eesmäärke, ning sisuliselt ei oleks võimalik hinnata, kas isikuandmete töötlemine toimub viisil, mis on nende eesmärkidega vastuolus. Määruse nr 2016/679 artiklis 10 on sätestatud süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsustega või nendega seotud

turvameetmetega seotud isikuandmete töötlemise erinõuded. Kui neid nõudeid tuleb käsitada juurdekorrana, mis piirab isikuandmete kaitse alusel juurdepääsu teatud teabele määruse nr 2016/679 põhjenduse 154 ja direktiivi 2003/98 artikli 1 lõike 2 punkti cc tähenduses, ei või määruse nr 2016/679 artiklis 10 osutatud isikuandmeid taaskasutamiseks edastada. Järelikult võib käesoleva kohtuasja lahendamiseks olla vaja selgitada, kas määruse nr 2016/679 põhjendusi 50 ja 154 ja artikli 5 lõike 1 punkti b ning direktiivi 2003/98 artikli 1 lõike 2 punkti cc tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis lubab edastada teavet liikluseeskirjade rikkumise eest sõidukijuhtidele määratud punktide kohta selle taaskasutamiseks.

- 15 Vaidlusaluse õigusnormi tagajärgede säilitamise kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kui käesolevas kohtuasjas leitakse, et vaidlusalune õigusnorm on määruse nr 2016/679 sätetega ja põhiseaduse artikliga 96 vastuolus, võib liikmesriigi kohus otsustada selle üle, mis hetkest alates ei ole kõnealune õigusnorm enam kehtiv. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et sellise otsuse vastuvõtmisel peab ta arvesse võtma, et õiguskindluse põhimõte on liidu õiguskorra lahutamatu osa. Nagu tunnistas Euroopa Kohus kohtuotsuses Heinrich (C-345/06), nõuab õiguskindluse põhimõte, et liidu õigusnormid peavad andma asjaomastele isikutele täpselt teada neile nende õigusnormidega kehtestatud kohustuste ulatuse. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tuleb õiguskindluse põhimõtte järgimist hinnata koostöös liidu õiguse esimuse põhimõttega, mille kohaselt on asutamislepingu sätete ja institutsioonide vahetult kohaldatavate aktide ning teiselt poolt liikmesriikide siseriikliku õiguse vastastikune seos selline, et need sätted ja aktid muudavad jõustudes automaatselt kõik nendega vastuolus olevad riigisiseste õigusaktide sätted mittekohaldatavaks. Vastavalt Euroopa Kohtu senisele kohtupraktikale on aga ülekaalukatel õiguskindluse kaalutlustel, mis on seotud nii avalike kui ka erahuvidega, erandkorras võimalik olukord, kus nõudeid, mida võib määrata ainult Euroopa Kohus, liidu õiguse esimust piiratakse (8. septembri 2010. aasta kohtuotsus Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, punkt 67). Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul võivad käesolevas esineda õiguskindluse kaalutlused, nii et vaidlusalune õigusnorm, mis ei vasta küll määrusele 2016/679, on ikkagi kohaldatav ja selle õigusnormi õiguslikud tagajärjed säilivad, kuni eelotsusetaotluse esitanud kohtu lõplik otsus jõustub. Seetõttu võib läbi vaadatava kohtuasja lahendamiseks olla vaja tõlgendada õiguskindluse põhimõtet ja liidu õiguse esimuse põhimõtet.